

UCHWAŁA Nr XIII/81/2016

RADY GMINY KOCZAŁA

z dnia 4 lutego 2016 roku

w sprawie „Gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych na 2016 rok”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 z późn. zm) oraz art. 4¹ ust. 2 i 5 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1286 z późn. zm.) Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1.

Uchwala się „Gminny program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych na rok 2016” wraz z preliminarzem wydatków stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3.

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.
2. Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez jej rozplakatowanie na tablicach ogłoszeń w budynku Urzędu Gminy oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Marek Adam Bulczak

**GMINNY PROGRAM PROFILAKTYKI
I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH
NA 2016 ROK**

W celu wdrożenia przedsięwzięć związanych z zapobieganiem istnieniu i powstawaniu problemów związanych z nadużywaniem alkoholu przyjmuje się do realizacji następujące zadania:

- 1) Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu.
- 2) Udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie, przede wszystkim poprzez:
 - a) udział dzieci z rodzin dysfunkcyjnych w koloniach,
 - b) edukację społeczeństwa poprzez ulotki, poradniki i broszury,
 - c) prowadzenie konsultacji specjalistycznych i innych form pomocy.
- 3) Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w szczególności dla dzieci i młodzieży poprzez:
 - a) organizowanie i prowadzenie na terenie szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych programów profilaktycznych dla dzieci, młodzieży i rodziców,
 - b) propagowanie i prowadzenie zajęć angażujących dzieci i młodzież w alternatywne wobec uzależnień formy spędzania wolnego czasu z ukierunkowaniem ich aktywności na wolność wobec środków uzależniających,
 - c) prezentowanie sztuk teatralnych i innych przedsięwzięć artystycznych propagujących postawy trzeźwościowe, organizowanie imprez kulturalnych, sportowych i integracyjnych.
- 4) Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych poprzez:
 - a) zorganizowanie dostępu do szkoleń przedstawicieli różnych zawodów stykających się w swojej pracy z osobami z ww. problemem i członkami ich rodzin,
 - b) wspieranie inicjatyw służących poszerzaniu wiedzy o zagrożeniach nałogami oraz innych działań propagujących zajęcia i postawy protrzeźwościowe,
 - c) podejmowanie działań informacyjno-edukacyjnych w zakresie zapobiegania popełnienia przestępstw przez nietrzeźwych uczestników ruchu drogowego.

- 5) Podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów zawartych w art. 13 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałanie alkoholizmowi oraz art. 15 tejże ustawy, jak również występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych podejmuje także czynności zmierzające do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego.
- 6) Ustala się, że za pracę członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych będą pobierać wynagrodzenie kwartalne w wysokości 2% minimalnego wynagrodzenia pracowników ustalonego na dzień 01.01.2008 r.
- 7) Środki na finansowanie Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych pochodzą z opłat za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych wnoszonych w ciągu roku do kasy Urzędu Gminy.
- 8) Poza zadaniami określonymi wyżej, środki określone w pkt 7 mogą być przeznaczone na inwestycje i remonty obiektów niezbędnych do realizacji programu oraz zatrudnienie w tym celu niezbędnej kadry.

PROCEDURA ZOBOWIĄZANIA OSOBY PIJĄCEJ DO LECZENIA ODWYKOWEGO

Leczenie osób uzależnionych co do zasady jest dobrowolne, a przymus leczenia może być nałożony wyłącznie przez sąd. Sądami właściwymi do rozpatrywania spraw o przymusowe leczenie są wydziały rodzinne i nieletnich w Sądach Rejonowych. Przepisy regulujące procedurę leczenia osób uzależnionych od alkoholu reguluje ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1286 ze zm.).

Do sądu złożyć wniosek mogą dwie instytucje:

- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Koczale,
- Prokurator,

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Koczale przyjmuje wnioski o leczenie osób uzależnionych od alkoholu, które posiadają miejsce zamieszkania lub pobytu na terenie gminy Koczała. Osoby, które chcą zgłosić problem alkoholowy i uzyskać pomoc, jak również osoby uzależnione, przyjmowane są codziennie w Urzędzie Gminy Koczała ul. Człuchowska 27 w godz. 8:00 – 15:00 w pokoju Nr 5.

Zgłoszenia przyjmowane są osobiście.

Telefonicznie udzielane są jedynie informacje ogólne, np. o zasadach pracy Komisji lub o adresach i telefonach poradni. Informacje o stanie konkretnej sprawy udzielane są tylko na miejscu – nie przez telefon.

Najlepiej jest (i tak bywa najczęściej), gdy osoba zgłaszająca problem, to członek najbliższej rodziny, który dobrze zna skalę problemu i wie, jak naprawdę wygląda sytuacja rodzinna.

Ponadto wniosek o leczenie mogą do Komisji złożyć inne instytucje, takie jak GOPS, Policja itp. Oczywiście, również sama osoba uzależniona z własnej inicjatywy może przyjść do GKRPA po pomoc i poradę w sprawie podjęcia leczenia.

Należy pamiętać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, na przymusowe leczenie można skierować osoby, które w związku ze swoją chorobą alkoholową:

- powodują rozkład życia rodzinnego,
- powodują demoralizację nieletnich,
- systematycznie zakłócają spokój lub porządek publiczny.

Podczas zgłoszenia osoby, w stosunku do której jest podejrzenie uzależnienia od alkoholu, zgłaszający składa wniosek, zawierający szczegółowe dane zgłaszanej osoby. Jeżeli istnieją inne dokumenty potwierdzające uzależnienie, np. karty leczenia szpitalnego, zaświadczenie lekarskie, informacje z Policji itp., należy je zabrać ze sobą celem dołączenia do akt sprawy. Ponadto w przypadku skierowania sprawy do sądu o przymusowe leczenie, osoba zgłaszająca może występować w sądzie jako świadek.

Na podstawie złożonego wniosku Komisja wzywa osobę, co do której zachodzi podejrzenie, że jest uzależniona od alkoholu, do osobistego zgłoszenia się na tzw. rozmowę motywującą do leczenia. Termin zgłoszenia się na rozmowę określony jest w zaproszeniu, które przesyłane jest listem poleconym.

1. Osoba chce podjąć leczenie.

To wariant najbardziej optymistyczny, bo dobrowolne podjęcie leczenia daje największe szanse na wyjście z nałogu. Zawsze należy pamiętać, że leczenie jest bezpłatne. Osoba, która dobrowolnie podejmuje leczenie, nie jest pozostawiana sama sobie, gdyż zobowiązana jest do zgłoszenia się na posiedzenie komisji (zazwyczaj raz w miesiącu) z aktualnym zaświadczeniem potwierdzającym uczęszczanie na terapię w punkcie terapeutycznym działającym przy GKRPA w Koczale.

Takie osoby zawsze są informowane, że w przypadku zaprzestania leczenia i zaniedbania dostarczania zaświadczeń o kontynuacji leczenia, sprawa zostanie skierowana do sądu.

2. Osoba wezwana przychodzi na spotkanie i oświadcza, że nie ma problemu alkoholowego (przykładowe tłumaczenie: „bo zgłoszenie jest wynikiem zemsty partnera” itp.) i nie zamierza podjąć leczenia.

W takiej sytuacji zawsze kierowana jest na badanie do biegłych sądowych, którzy są uprawnieni do orzekania o uzależnieniu (są to: lekarz psychiatra oraz psycholog). Badanie jest bezpłatne (koszty pokrywa gmina). Wynik badania jest bardzo istotny zarówno dla Komisji, jak i w ewentualnym postępowaniu przed sądem. Jeżeli z opinii biegłych wynika, że osoba nie jest uzależniona, sprawa przed Komisją jest zamykana. Jeżeli natomiast z opinii biegłych wynika, że dana osoba jest uzależniona, to wtedy kolejny raz motywuje się ją do leczenia. W przypadku, gdy osoba chce podjąć leczenie dobrowolnie, to zastosowanie ma wariant 1 (czyli leczenie dobrowolne, ale pod nadzorem Komisji). Jeżeli – mimo opinii biegłych potwierdzającej uzależnienie – osoba odmawia leczenia, stosuje się wariant 3.

3. Kierowanie wniosku o przymusowe leczenie do sądu.

Procedura sądowego zobowiązania do leczenia odwykowego jest uruchamiana w następujących przypadkach:

- mimo opinii biegłych potwierdzającej uzależnienie osoby, odmawia ona przed Komisją podjęcia leczenia;
- osoba, która zgodziła się na badanie przez biegłych, nie zgłosi się na nie.
- Do sądu sprawa kierowana jest wtedy, gdy osoba w ogóle nie zgłosi się na rozmowę motywacyjną (wezwanie na rozmowę wysyłane jest listem poleconym, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru i jest dwukrotnie awizowane przez Poczta) lub
- w przypadku, gdy osoba zgłosi się na wezwanie Komisji i oświadczy od razu, że nie

zgadza się na badanie przez biegłych i nie zamierza się leczyć dobrowolnie.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, sąd powinien wyznaczyć pierwszą rozprawę w ciągu miesiąca od wpłynięcia wniosku Komisji o przymusowe leczenie uczestnika (bo tak zgodnie z przepisami prawa nazywa się osobę, co do której złożony został wniosek do sądu). Jeżeli w danej sprawie brak jest opinii biegłych (bo np. osoba nie zgodziła się na badanie przez biegłych przed Komisją), to sąd kieruje taką osobę na badanie. Trzeba pamiętać, że postępowanie sądowe może się przedłużać, np. z powodu nieobecności uczestnika, uchylania się od badania przez biegłych, przedstawiania dowodów itp. Sąd ma uprawnienie do nakazania przymusowego doprowadzenia przez Policję uczestnika na rozprawę, również na badanie. Komisja nie ma wpływu na czas rozpatrzenia sprawy przez sąd. Ten etap postępowania odbywa się już bez udziału członków Komisji (z pewnymi wyjątkami, gdy sąd zadecyduje o obowiązku uczestniczenia przedstawiciela Komisji podczas rozprawy). Sąd może na podstawie zebranych dowodów (opinii biegłych, zeznań uczestnika, świadków, wywiadu Policji) wydać następujące orzeczenie:

- oddalić wniosek, gdy osoba nie jest uzależniona,
- orzec obowiązek leczenia odwykowego w otwartym (niestacjonarnym) zakładzie leczniczym (czyli poradni) lub w zakładzie zamkniętym (stacjonarnym, czyli szpitalu).

Postępowanie przed sądem jest dla osoby uzależnionej bezpłatne. Sąd orzeka o obowiązku leczenia odwykowego w formie postanowienia, od którego posługuje apelacja. Sądowy obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu trwa tak długo, jak tego wymaga cel leczenia, nie dłużej jednak niż dwa lata od uprawomocnienia się orzeczenia sądu. Na czas trwania obowiązku leczenia sąd może ustanowić nadzór kuratora.

**PRELIMINARZ WYDATKÓW
NA ZADANIA ZWIĄZANE
Z PRZECIWDZIAŁANIEM ALKOHOLIZMOWI
na 2016 rok**

Dz.	Rozdz.	§	Opis	Wydatki w zł
851			Ochrona zdrowia	
	85154		Przeciwdziałanie alkoholizmowi	52 000
		4110	Składki ZUS od wynagrodzeń GKRPA, wynagrodzenia psychologa, terapeuty i instruktora prowadzącego zajęcia sportowe z dziećmi i młodzieżą	3 557
		4120	Składki Fundusz Pracy od wynagrodzeń jw.	510
		4170	Wynagrodzenia bezosobowe –psycholog, terapeuta, ryczałty kwartalne członów GKRPA, instruktor do zajęć sportowych, badania osób uzależnionych od alkoholu.	20 800
		4210	Zakup artykułów spożywczych, gier planszowych i sprzętu sportowego do świetlic wiejskich, materiałów i nagród na organizację imprezy „Bawmy się na trzeźwo”, pomoc organizacjom społecznym i Radom Sołeckim w organizacji imprez okolicznościowych.	14 200
		4240	Zakup książek i pomocy dydaktycznych dla dzieci z rodzin uzależnionych od alkoholu.	1 000
		4300	Zakup programów profilaktycznych o tematyce antyalkoholowej dla dzieci i młodzieży, organizacja festynu „Bawmy się na trzeźwo”, organizacja kolonii i półkolonii dla dzieci i młodzieży w okresie wakacji i ferii szkolnych, zwrot kosztów przejazdu członkom komisji do rodzin objętych programem.	11 933
			RAZEM	52 000